

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., $\frac{1}{2}$ an 2 fl. 50 cr., $\frac{1}{2}$ an 5 fl., 1 an 10 fl.
Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., $\frac{1}{2}$ an 3 fl. 50 cr., $\frac{1}{2}$ an 7 fl.
1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

$\frac{1}{2}$ an 10 franci, $\frac{1}{2}$ an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamente se fac numai plătindu-se înainte.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima-dată 7 cr., a doua-oară 6 cr.,
a treia-oară 5 cr., și timbru de 30 cr.

Redacția și administrația: Strada Poplăse Nr. 15.

Se prenumără și la poște și la librării.

Epistole nefrancate se refuză. — Manuscrise nu se înapoiază

Numeri singuratici la 5 cr. se vând la „Tipografia”, soc. pe acțiun

Numeri singuratici la 20 bani se vând la librăria G. Cârjan, Ploiești

„PATRIA”.

(S). Goana pusă la cale în contra „Patriei”, naționalul organ românesc de publicitate din Bucovina, începe să iee dimensiuni tot mai mari, și începe să primească caracterul unei *persecuțiuni sistematice*, plănuită în scopul de a aduce foaia la tăcere, sau de a o nimici cu desăvârșire.

Numer de număr „Patria” e confiscată, pentru toate nimiciurile, și e silită să apară cu articole ciuinate din partea severei și înțelepte censure, cu oglinzi albe și cu peceata *volniciei*, imprimată în coloanele sale.

Căci e volnicie, revoltătoare volnicie ceea-ce face guvernul Bucovinei, reprezentantul guvernului, cu „Patria”.

La început ni-se părea ridiculă energia dlui guvernor față de acest valoros ziar, și cel mult rușinatoare pentru el; mai târziu am văzut, că măsurile luate devin supărătoare, atât pentru foaie, cât și pentru abonenții ei; ear' acum trebuie să constatăm, că guvernul și organele sale au eșit din cadrul permisului și au alunecat pe calea *brutalității*.

Ori-ce om cu bun simț trebuie deci să se revolte și să infiereze în modul cel mai hotărât această purtare semi-barbară a guvernului bucovinean.

Înțelegem, până la un punct oarecare, faptul, de altcum incompatibil cu spiritul timpului, că în cealaltă parte a monarhiei se menține încă și acum, la finea veacului luminei, *censura* pe seama presei, suprimându-se și restringându-se în modul acesta cea mai frumoasă dintre libertățile popoarelor, *libertatea de presă*.

Dar' nu înțelegem, cum se poate permite, ca cu o astfel de lege, rămasă din veacurile întunerecului, să se mai facă încă și *abus*, la executarea ei să se punte peste *ființă*, spre scandalizarea lumii civilizate!

Am înțeleg și aceea, dacă lucrul s'ar întâmpla în Turcia, Ungaria, sau altundeva, unde firea oamenilor e încă semi-barbară; dar' nu înțelegem cum se poate întâmpla lucrul într-o țară luminată; într-o țară cu o cultură bine apreciată *germană*; și la ordinul unui om, care a fost trimis în Bucovina, nu pentru-ca să provoace învrăjbiri, ci ca să impace și liniștească spiritele, nu ca să producă revolte sufletești, ci mulțumiri generale!

Într'adevăr, dl *Bourguignon*, sau cum îl cheamă pe guvernul Bucovinei, — își împlinește rău misiunea și face rele servicii guvernului care l'a însărcinat cu această înaltă dar' grea funcțiune. Și guvernul austriac, dacă ține ca pașnicul popor românesc din Bucovina să nu ese și el din cadrele permisului, va trebui să se îngrijească de o *grabnică înlocuire* a acestui nefast personaj, cu altul, mai accesibil pentru ideile moderne de liberă gândire și liberă discuție.

Și apoi ce crede omul acesta? Că dacă critica obiectivă și imparțială ce o face „Patria” actelor sale de rea conducere de țară, vor fi șterse cu creionul din coloanele „Patriei” și vor fi înlocuite cu laconicul cuvânt *confiscat*, — actele, în sine luate, devin mai bune, mai frumoase, mai corecte, mai potrivite cu interesele poporului băstinaș din acea țară, și vor fi mai puțin condamnate din partea oamenilor de bine?

Di *Bourguignon* ar trebui să știe, că omul intrat în serviciul public e dator să se supună *criticii publice*; și că cele ce se ferește de critică, dă singur dovezi, că *faptele sale și actele sale nu sânt corecte*.

Adevărul doare numai pe cel păcătos; și cel-ce se ferește de adevăr, rostește el singur verdictul asupra conștientii sale.

Pe lângă toată mica supărare ce ne-o face acest om pitic, care în închipuirea sa, crede că e destul de urias,

ca prin astfel de persecuțiuni trecătoare se poată desființa națiunea română din Bucovina, — ne înveselește însă în mod deosebit ținuta bărbătească și energică a organului național *persecutat*, precum și ținuta românească a întreg poporului angajat în această afacere rușinatoare pentru înscenătorii ei.

Lozinca Românilor din Bucovina nu mai e astăzi încetarea persecuțiunilor barbare, îndreptate în contra „Patriei”, — și chiar și în contra nevinovatei „*Deșteptării*”, — ci e *căderea erei nefastului Bourguignon*, venit în Bucovina ca să desființeze națiunea română, și *reintegrarea poporului român bucovinean în drepturile ce i-se cuvin!*. Nu răul, ci *isvorul răului* trebuie nimicit!

E o luptă pe față deci, în contra guvernului și în contra erei inaugurată de el; și cunoscând noi energia frunțașilor români din Bucovina, nu ne îndoim, că lupta se va termina cu izbânda lor.

Au știut ei să scape țeara de un *Göcs*, vor ști și vor pute să măture și pe un *Bourguignon* dela suprafață. Căci, în definitiv, un popor întreg e mai tare decât un singur om, fie el chiar și guvernor al Bucovinei!

Noi, le dorim fraților bucovineni învingere deplină!

Sibiu, 22 Iunie n.

DELA HAAGA. Reprezentantul Germaniei, profesorul Zorn, a plecat la Berlin ca să ceară nouă instrucțiuni referitoare la ideea arbitrajului permanent. „P. Lloyd” primește știre telegrafică dela Haaga, că după reîntoarcerea lui Zorn, congresul va fi închis.

Reforme militare. „N. W. Tagblatt” este informat, că în ministerul comun de război se lucrează la planul de a se crea cursuri pregătitoare pentru școlile de cadeți și reale militare, cari cursuri se aibă scopul principal de-a înmulți cunoștințele elevilor în limba germană. În timpul din urmă s'a întâmplat adesea, că pentru primirea în școlile de cadeți au petiționat și tineri, cari nu cunosc de loc, sau foarte puțin, limba germană. Imprejurarea aceasta a avut înfrunțare păgubitoare asupra mersului învățământului și în însași armata a făcut efect rău. Prin înființarea cursurilor de pregătire ministrul de război voiește să saneze răul acesta.

E superfluu a mai spune, cum apreciază presa patriotică maghiară acest act de *„germanizare”*, cu mențiunea vădită *„de a menține o situație insuportabilă”*, căci e bine știut că Maghiarilor li-se face rău totdeauna când aud numai vorbindu-se de — *limba germană*.

Înmulțirea alegătorilor. Din cele mai multe părți ale țerei se semnalează o considerabilă înmulțire a alegătorilor dietali, cu deosebire în Ungaria. În *Beckerecul-mare* au fost conșcriși 2648 de alegători, pe când anul trecut n'au fost decât 1858; diferența în plus este de 790. Asemenea s'a înmulțit numărul alegătorilor în *Kecskemét* cu 244 noi alegători.

În jurul pactului. „Silezia”, organul Nemților progresiști scrie următoarele:

„Cu toate-că presa maghiară iubilează triumful dlui Széll, bucuria ei nu e sigur, din inimă. Căci cu aceea sînt în curat toți politicienii maghiari, că învingerea lui Széll seamănă grozav a desastru. Di Széll, pe lângă toate asigurările de mai înainte, a trebuit să facă importante concesii principiilor, pentru a salva avantajele materiale ale pactului. Dacă s'ar recunoaște însă aceasta din parte maghiară, s'ar ivi de nou chaosul din anul trecut, ceea-ce trebuie evitat cu orice preț, cu atât mai virtuos, că în fundul scenei e și persoana lui — Bánffy. De aci unitatea de vederi în dieta maghiară, și înmuri de laudă în presa maghiară!”

Maghiarizarea și Academia maghiară. Academia maghiară de științe din Budapesta și-a ținut ultima ședință generală luni, în 19 Iunie. Între altele Mihail Zsilinszky, secretar de stat în ministerul de culte, a rostit un panegiric asupra lui *George Szathmáry*, fost consilier de secțiune în ministerul de culte la resortul instrucțiunii populare și membru corespondent al Academiei. Între laudele din panegiric ocură și acestea:

„Și-a câștigat mari merite prin aceea, că în Ardeal printre Români (oláhok) și Sași a înființat numeroase școli maghiare.”

Academia maghiară va trimite din prilejul desvîlirii monumentului lui Teutsch, sərbare ce se va face în curînd aici în Sibiu, o adresă de salutare comitetului săsesc.

Din România.

Turburări în Slatina.

Ziarele din România ne aduc știri triste și neplăcute. La Slatina au fost grave turburări, — o luptă între țărani și armată, — luptă ce a costat *vieața a 20 țărani*, a câtorva soldați, și mai multe răniți din ambele părți.

Eată cum s'au petrecut aceste fapte grave, pe cari le scoatem din „*Drapelul*”:

La alegerea colegiului al treilea din Olț au candidat d-nii *Radu Rădulescu* conservator, *Alex. Bogdan-Pitești* independent și *Leabu* independent.

Candidatura dlui *Alex. Bogdan-Pitești* a fost susținută de un mare număr de țărani din Olț, însă candidatul conservator a întrunit majoritatea voturilor, ear' biuroul l'a proclamat ales.

Țăranii, în urma unei consfătuiri cu dl *Bogdan-Pitești*, cerură atunci să se facă din nou alegerea, cererea neadmisibilă și neconstituțională. Văzînd țăranii că ceea-ce voiau dinșii nu se poate, luară o atitudine amenințătoare. Peste 2000 de țărani din diferite comune ale județului Olț, veniră în Slatina. Prefectul județului dl *Colibăzanu* aflînd de venirea lor, a cerut dlui general *Argentoianu* ajutorul armatei.

La rîndul seu dl general ceru din Craiova armată, care și sosi.

Gara Slatina era acum ocupată parte de mulțimea țăranilor, parte de armată.

Țăranii fură somați a se retrage în ordine, dându-li-se făgăduiala că se va face dreptate.

Zădărnice fură atât făgăduelile cât și amenințările, țăranii drept răspuns începură a arunca cu petri în armată, Gara Slatina fu atunci teatrul unei lupte sângeroase.

Di general Argentoianu ordonă soldaților să tragă focuri, după-ce făcuseră mișcările legale. Douăzeci de țărani își găsesc moartea, o mulțime din ei sînt răniți grav, ear' un soldat cade mort lovit de o peatră.

Cei-ce scap de gloanțe, fug, lăsînd în urma lor sfîșietorul tablou.

Se reîntorc însă după câteva minute, gata la un nou atac. Un escadron de cavalerie începu a șarja pe țărani, cari, văzîndu-se învinși, încep a se risipi. Un mare număr însă dintre cei mai dărijii au fost arestați.

Ordinea se restabilește. De către autorități s'au luat măsuri pentru a pute fi gata la un nou atac, dacă s'ar mai întâmpla.

În ultimul moment se scrie însă că țăranii n'au plecat din Slatina. Din contră, au mai venit și alții din diferite comune ale județului Olț.

Ei vor cu ori-ce preț să plece, cu trenul la București, ca se reclame ministrului în contra modului cum s'a făcut alegerea colegiului Olț.

Pe lângă armata aflată în Slatina s'a mai trimis azi-dimineață încă un regiment de infanterie din Pitești.

Spiritele sînt foarte agitate. Starea lucrurilor pare extrem de gravă.

Era Bourguignon.

— Articol confiscat din „Patria”. —

Pentru a se vedea cât de volnic procedează cenzura din Bucovina față cu organele românești, reproducem aci în întregime articolul, ce a apărut în „Patria” ciungărit și diformat grozav.

Pașajele cari au fost șterse de cenzură, și cari în urmare în „Patria” nu s'au publicat, le dăm cu litere *cursive*.

Eată articolul:

Nu a trecut bine un an și jumătate, de când baronul Bourguignon a pășit prima-dată pe pămîntul Bucovinei și s'a instalat în postul de guvernor al acestei țări. Poporul nostru l'a primit cu simpatie, căci de venirea lui se legau pentru noi cele mai legitime așteptări, că a sosit o eră nouă, că volnicile comise față de drepturile noastre vor fi sistate, că persecutarea neîncetată a neamului nostru se va curma. Am așteptat, ca odată cu bar. Bourguignon va intra în palatul guvernial bunăvoință față de noi, respect de biserica noastră și respect de instituțiile autonome ale țerei; am așteptat, ca domnia legii să fie susținută fără ocoluri și fără știrbire, pentru-că abuzurile de lege produc nesigurantă, desordine și nemulțumire. Crezusem, că baronul Bourguignon vine să schimbe acele raporturi nesuferite.

Am dat atunci uitărei conflictele vechi între poporul nostru și guvernul țerei, căci viața ne-a fost dorimă de a crea alte raporturi, armonice și pline de amicie.

Din cale afară sânguinice, ne-au fost așteptările și ne-am înșelat deplin. Grabnic se iviră notele discordante. Astăzi între poporul român și baronul Bourguignon e atât de profund abisul, încât punte de apropiere nu mai există.

Sub nici un guvernor poporul nostru nu a primit atâtea lovituri, în intervale atât de scurte și în un mod politicește atât de bruscă, ca sub domnia lipsită de inteligență a baronului Bourguignon.

Înzădar sînt toate declamațiunile de amicie venite dela el. În viața politică numai faptele vorbesc, și până astăzi nici o faptă nu există, care ar dovedi bunăvoință față de noi, în schimb numai fapte, cari greu ne amenință și sînt pline de ostilitate. Astăzi un glas de indignare răsună prin toate părțile Bucovinei locuite de Români. Astăzi baronul Bourguignon este privit de omul nefast, care a venit, ca să ne desființeze ca națiune română.

Preludiile activității sale au fost puțin încântătoare. Sub el inspectorul țerei Tumlirz a mai putut încerca nestingherit, prin tot felul de uneltiri, ca să zădărnicească înființarea claselor paralele române la gimnaziul din Cernăuți, deși ele erau decretate de guvernul central. Încercările lui Tumlirz au rămas zădărnice. Ele însă au produs sîngeru la noi, căci observăm, că legitimele noastre aspirațiuni pe terenul școlar află aici în țeară în cercurile normative numai urechi surde și inimi dușmane, nici un scut, nici o promovare.

Dar' sosită alegerile. Într'entreg sistem de terorizare s'a deslănțuit asupra poporului nostru. Baronul Bourguignon personal a luat asupra sa un rol ingrat, plin de duplicitate și nesinceritate, pentru-ca să compromită și să seducă partidul român, pentru-ca să-i slăbească forțele și energia prin desorganizarea artificială a rîndurilor lui. Întrigele în parte au și succes. Astăzi întreaga națiune le vede la lumina zilei și le condamnă. Faciul uneltirilor guvernului și duplicității baronului Bourguignon este, că nouă ni-s'a răpit un mandat din dieta țerei. Aceasta înseamnă o slăbire reală a forțelor noastre politice. Pentru ea este responsabil Bourguignon personal cu atât mai mult, cu cât guvernul central ne garantase status quo. Faptul acesta vorbește cu destule guri, pentru-ca să dovedească deplina neprietenie față de poporul român.

În dieta baronul Bourguignon a aliat toate partidele contra noastră cu scopul lămurit, de a ne reduce în comitetul țerei la o minoritate etern nebagată în seamă. Planul nu a succes, noi am învins, dar' proba de ostilitate este clară.

Actual asupra comitetului țerei bar. Bourguignon exercită ne mai po-

menită presiune, și — durere — oameni slabi îi stau în față.

Prin uneltirile lui a succes, ca comitetul țerei să trimită în consiliul școlar al țerei reprezentanți un Român și un German, în loc de doi Români ca până acum. În acest cas frasa de *„ausgleichende Gerechtigkeit”* de loc nu se potrivește, căci și așa consiliul școlar al țerei gema de reprezentanți germani, deși Germanii constituie abia a patra parte din populațiunea Bucovinei, deși aici disproporțiunea reclamă imperios, ca numărul Românilor să fie sporit până la proporțiunea amăsurată cu numărul populațiunii lor.

Autonomia țerei, prin uneltirile baronului Bourguignon, astăzi este aproape o frasă goală. Ba, ce este mai mult, se ținde într'acolo, de a prefăce oficiul comitetului țerei într-o simplă expozitură a guvernului prin bugsarea terostică de ampoliași aserviți lui.

Aceasta eară sub un pretext meritoric e deplin fals. Sîntem în ajunul numirei de un comisar al țerei și a unui adjunct. După informațiunile, ce le avem, se face cea mai mare presiune asupra maresăului și a comitetului țerei, ca la postul prim și cel mai însemnat să fie numit un ampoliat tinerel dela guvernul local — un Rutean tinăr, care nu cunoaște limba română — deși sînt și alți competenți, dintre cari unul cunoaște deplin toate trei limbi ale țerei, are opt ani de serviciu politic și calificații excelente. Acest competent însă nu este Rutean tinăr și nu este ampoliat, care ar fi primit creșterea la guvernul local.

Nu numai atata.

Ce este mai sfînt lipit de inima Românilor, biserica sa, este astăzi prada celei mai rușinoase umiliri. Faptele comise țără ori-ce genă, cari au șters și ultima umbră a autonomiei bisericății, ne trăiesc prea viu și prea dureros în memorie, decât să le mai enarim. Ele desbracă biserica noastră de toată sfințenia ei.

Diceasa este o turmă fără păstor, căci păstorul trăiește în un exil ales de nevoe, prinzînd frică de turma proprie, pe care nu a avut bărbăție de a o apăra.

Baronul Bourguignon și cu uneltile sale sînt acei, cari au deslănțuit urgia venită asupra bisericii noastre. Smomelile și teroristările lui au produs acel rezultat funest, care astăzi umple ori-ce inimă, ce se fine de biserica noastră, de profundă jale și nefermărită indignare.

Dar' și averea bisericii astăzi a ajuns la cea mai mare nesigurantă. Ascunse de lumina zilei se prepară furtive lucruri, spre a o spolia. Fondul religios și sucuralele lui au devenit un fond de reptilii în mîna guvernului local. Veniturile lui se scurtează în mod artificial prin gheșfaturi dubioase, prin cari guvernul local își cumpără aderenți și astupă gurile periculoase, creîndu-și mameluți, gata de a sări în foc pentru cea mai nedreaptă faptă. Se propagă o demoralizare, în fața căreia ori-ce om cinstit se umple de îngreșare.

Să ne întoarcem însă ear' la națiunea noastră și la provocările, cărora este ea expusă. Nici una din acele personajii, a căror activitate subversivă și dușmănoasă poporului român, produce cele mai triste efecte în ordinea publică din această țară, încă nu este înălțurată. Ba din contră, în loc de a contribui la liniștirea spiritelor, o goană nouă și nebună s'a început.

Goana este pornită contra preoției noastre.

Ni-se vestește din multe părți ale țerei, că poporul este asmușat în contra păstorilor sei celor mai de frunte, și că sînt intentate cercetări disciplinare cu droaia sub ne mai auzite pretexte. Această goană în contra preoției noastre este o provocare, la a cărei auz „i-se revoltă tot sufletul. În schimb însă cei mai mari persecutori ai neamului nostru, făvuritorul de planuri oculle Würfel din biuroul președial și Duzinkiewicz au fost înalțați în ranguri. Primul, atât de mare amic al Rutenilor și înimic al nostru, în loc să fie mutat în un post inferior la vre-o prefectură de peste Prut, în regiunile Rutenilor tineri, este înălțat la

mărire a unui prefect în districtul Cernăușilor, în care populațiunea este mixtă. Un Duzinkiewicz este chemat la centru, pentru-ca mai virtos se poate sufla la urechile baronului Bourguignon. Cea mai legitimă cerere a reprezentanților nostri din dieta țerei, că din palatul guvernului să dispară cei mai ostili provocători ai neamului român cu influența lor cu tot, este ignorată de bar. Bourguignon. Presidentul țerei îi susține, deși glasul nostru a pretins contrariul, deși știe bine, că de mari antagoniști ai neamului nostru sunt ei. Faptul, că aceste personaje sunt susținute, arată neprietenia ce o nutrește baronul Bourguignon față de națiunea noastră; dovedește, că la el nu mai avem de sperat nici dreptate, nici pretenție. În ultima sesiune a dietei deputații români au dat baronului Bourguignon — reproducând limbajul gheștar — un avans de încredere. Avansul a fost dat unor mâni, cari nu l-au meritat, el este fructificat cu cinism în contra noastră.

În timpul guvernării bar. Bourguignon o singură faptă de importanță nu aflăm, prin care s'ar pute dovedi prietenie față de poporul nostru.

Pe terenul politic, în școală și în biserică numai bruscări și lovituri. Poporul nostru este cuprins de cea mai profundă nemulțumire.

Era Bourguignon este cea mai nefastă, în care am ajuns dela introducerea constituționalismului încoace. Ea este atât de neghioabă și lipsită de orice inteligență politică, încât nu mai este suportabilă. Poporul român preținde satisfacție deplină și aceea nu poate fi alta, decât: căderea erei Bourguignon și reintegrarea noastră în drepturile ce ni-se cuvin.

Luni se vor întruni aleșii poporului nostru. Ceea, despre ce ei vor debate, sunt lucruri momentuoase. Situația este gravă de tot. Periclitat nu este numai poporul nostru, ci întreg constituționalismul este dus la absurd, ear' principiul autonomist este călcat în picioare în toată Bucovina, atât față de poporul nostru, cât și față de celelalte popoare conlocuitoare. O progresare a acestui sistem de guvernare nu mai poate fi permisă, fără ca țeara să ajungă în halul destrăbălării și al bancrotului politic și economic. Guvernarea din era Bourguignon este un pericol pentru noi și pentru această țeară.

Deputații au să se pronunțe și să decidă pașii salvatori. Dorim, ca în aceste momente grele, decisiunile lor să fie pline de bărbăție, ear' pașii, ce-i vor face, plini de energie. Aceasta o reclamă poporul român și trebuie să se facă, dacă mai avem reprezentanți devotați poporului, pe care sunt puși a-i reprezenta.

Ori-ce interveniri la guvernul local sunt zădărnice. Aici numai forță brută și fărâncie vor întâmpina. Bar. Bourguignon nu mai merită, ca să stai de vorbă cu el, și până-ce stă pe locul presidentului țerei, nici un pas de român nu se cuvine să mai calce pragurile palatului guvernului.

Acțiunea deputaților nostri trebuie să-și aleagă altă direcție. O lămurire deplină cu guvernul central, cu ocaziunea căreia se fie descrisă toată starea revoltătoare în care am intrat prin atitudinea neghioabă a unui president incapabil, și se se precizeze postulatele, ale căror îndeplinire neîntârziat le prețindem până la termene fixe — aceasta este încă unicul mijloc, care ar pute duce la fîntă.

Ear' dacă reclamațiunile noastre nu s'ar băga deplin în seamă de guvernul central și vor lipsi garanțiile pentru împlinirea postulatelor, atunci a mai spriginii guverne ostile nu avem reson, vom trebui să zicem valet majorității parlamentare și adio contelui Thun.

Așteptăm dela deputații nostri, că vor fi bărbăți.

ASTRA.

Concurs.

Despărțământul V. Seliște al Asociațiunii pentru literatură română și cultura poporului român — scrie conform concludusului luat în ședința comitetului ținută la 5 Iunie a. c. concurs la 3 premii, și adevă primul de 10 fl., al doilea de 6 fl. și al treilea de 4 fl. pentru acele femei din raionul despărțământului, cari se vor distinge în cultivarea legumăritului.

Rugărilor pentru obținerea acestor premii sunt a se trimite până în 5 Iulie a. c. st. n. subsemnate direcțiunii.

Premiile se vor distribui prin o comisiune aleasă spre acest scop.

Seliște, în 17 Iunie 1899.
Direcțiunea despărțământului V. Seliște al Asociațiunii.

Hertia.

Dr. Calefariu,

dir. desp.

Se joacă cu focul.

Ori-cine încearcă, pe o cale ori pe alta, să vire între Români ură confesională, separatism social ori politic pe tema confesională, nu face decât serviciul dușmanilor nostri seculari, cari de mult și sistematic au căutat și caută să ne desbina.

Un adevăr acesta, pe care fiecare Român luminat și cu iubire pe neam îl recunoaște și admite ca cinosură pentru toți.

Nu mai oamenii cei slabi, mărginiți la inimă ori la minte, numai oamenii răi și păcătoși au încercat ici-colo, sporadic, să ațite și să exploateze urele confesionale, cari mai există ca resturi ale unor timpuri întunecate, ca produse ale unor intrigi criminale țesute de dușmanii nostri, aderenți ai principiului *divide et impera*.

S'a strîmțat însă foarte mult terenul pentru astfel de nebuni, ce se joacă cu focul și s'ar rărit mult și numărul lor. Datorința noastră însă este să lucrăm cu toții, ca numărul lor să se reducă la minimum, ear' teren pentru astfel de anachronisme se nu se mai găsească în societatea românească.

Întotdeauna până acum presa națională a luptat condusă de astfel de considerații, cu scop de a valida frățietatea românească sigilată cu sfânt jurământ în fața lumii și a lui Dumnezeu, pe «Câmpul Libertății». Numai acum, în această eră de decadență, în era chaotică a contrastelor și schimbărilor la față vedem, că es la iveală figuri de preținși «naționaliști», ca să useze de confesionalism, și să ne arunce și nouă învinovățirea aceasta archi-urgisită.

Faptul că acusa ni-se aruncă spre a se apăra pe sine de acusa și mai gravă ce le-am dovedit-o, singur și acest fapt e dovadă, că au recurs la un argument desperat, și că sunt în lipsă totală de argumente serioase, vrednice de a fi considerate.

Atitudinea noastră, în decurs de aproape 4 ani de zile, de când am luat în cele mai critice împrejurări conducerea acestor organe naționale, ne este scut sigur contra tuturor acestor fel de învinuiri, cari de sine se răsfrâng asupra celor-ce ni-le aruncă. Considerând corectitatea absolută și ireproșabilă, cu care am procedat pe terenul din chestiune întotdeauna, după programul ce am pus în vedere publică din prima zi, ne-am puté simți dispensați de a și reflecta la astfel de manopere ale contrariilor nostri. Nu sîntem însă de opinia acelora, cari cred că pe astfel de oameni să-i ignorezi, — că altceva nu ar merita, — din contră vom să-i urmărim în toate ascunzișurile lor, și să stăm față în față cu ei pe toate terenurile.

Să vedem deci, cum ne acuză strigoiul «fantoamei confesionalismului»?

Tendența articolului semnalat deja ieri e: să inspire publicului credința, că «Tribuna» a combătut pe părintele Goldiș, numai și numai pentru-că e gr. catolic, și nu gr. catolic. Dacă ar fi fost gr. cat. «Tribuna» l-ar fi lăudat ca și pe Dr. Radu la timpul seu...

Dacă această aserțiune — pe care o respingem ca o insultă mișească — ar fi adevărată, ar urma logic, să fie aplicată, în ce privește pe părintele Goldiș, tuturor ziarelor noastre: «Gazetei Transilvaniei», «Telegrafului Român» și «Unirei», cari toate l-au combătut, ca și «Tribuna». «Tribuna» Poporului nu vine în socoteală fiind parte interesată; ear' «Rev. Orăștiei» nu s'a declarat, nici pro, nici contra, nici acum la alegerea de episcop, nici la alegerea de deputat a părintelui Goldiș.

Evident deci, că aserțiunea e absurdă.

Cu toate acestea să vedem întreagă svircolirea, ce o face autorul articolului, întru susținerea acestei absurdități.

Două părți are articolul: 1. O paralelă între pp. Goldiș și Radu, și 2. O considerație generală asupra tuturor arhierilor nostri.

Ne vom ocupa azi numai cu prima.

1. Autorul «Fantoamei» zice: «Acum aproape trei ani earăși se făcea șgomot în jurul unui cap bisericesc. Părintele Radu fusese numit episcop unit al Lugojului. Obștea românească a primit această numire cu toată rezerva, fiindcă noul episcop n'avea nimic la activul seu, dar' absolut nimic, nici în cele naționale, nici în cele ale bisericei noastre și nici pe teren cultural sau literar. Tot ce se știa era, că părintele Radu și-a dobândit merite confesionale în România. Pentru poporul român de aici însă era o persoană obscură, ierte-ni-se vorba drepă...»

Câte șire atâtea inexactități.

1. Nu e adevărat, că obștea românească ar fi primit cu rezervă denumirea *Drului Radu*. Din contră bucuria a fost generală, atât în cercurile bisericesti gr. cat., cât și peste tot la Români. Foarte natural. Mai mulți ani scaunul din Lugoj a rămas vacant. Guvernul voia să pună episcop mai întâiu pe *Rezey Silvius*, deputat liberal în dieta dela Pesta, ales tot în faimosul cerc Ceica, unde și-a urmat părintele Goldiș. Toată lumea românească a combătut această candidare.

A urmat candidarea canonicului *Lawran* dela Oradea-mare, un «patriot» patentat și intolerant confesionalist, urgisit de toți Români. Asemenea a fost combătut. Au urmat apoi svonuri de alte candidări, mai puțin antipatie, dar' la Dr. Radu nime nu cuteza să se gândească a aspira, considerând imposibilă numirea lui la guvernul maghiar pentru faptul, că de 10 ani petrecea în *București*. După astfel de precedente era foarte firesc, ca denumirea neașteptată și grabnică a părintelui Radu să facă o surprindere plăcută și să destepie bucurie, mai ales că toate candidările urgisite de Români s'au zădărnicit.

Că bucuria a fost generală, dovadă articolul «Trib. Pop.» care scria, cum s'a văzut:

Poporul român are cu un luptător mai mult, ear' biserica greco-catolică română a avut ieri o zi de înaltă bucurie.

Bărbat în floarea virstei: numai de treizeci și cinci de ani, cu o cultură vastă ce și-a câștigat-o în cele trei centre mari ale românismului: la Blaj, Roma și București, protejat nu numai al soției, care și-a dăruit înalte însușiri: minte așă și o înfățișare, care dela întâiu moment te cucerește, — dar' protejat al celui-ce poartă două coroane, al Papei dela Roma, și binevăzută de Maiestățile Lor *Imperatul-Rege Francisc Iosif* și *Regele Carol*, — P. S. S. noul episcop al Lugojului n'are decât să se vrea, și va pute s'ajungă unul din prelații, a cărui viață și activitate pentru biserică și neamul seu se fie o epocă de mărire, o epocă din care contemporanii se se îndemne la fapte mărețe, ear' urmașii se se închine cu venerațiune și se binecuvinteze numele aceluia, care, ridicându-se din popor, jertfit-a toate puterile sale și căldura inimii sale întreagă pentru a poporului înălțare!

Numele lui va lumina în veacuri și va fi pus alături cu arhieriei pe cari azi întreg neamul românesc îi socotește sfinți, pentru-că au ținut nu ca se-și păstreze scaunul episcopesc, dar' să-i aducă strălucire.

În această apreciere a foi care și atunci era mare contrară a «Tribunei», e dată și dovada, că și celelalte aserțiuni ale «Fantoamei» sînt neîntemeiate. De fapt Dr. Radu era unul din cei mai erudiți bărbăți ai bisericei unite, cari puteau fi candidați la episcopie.

Autorul vrea să-i scoată părintelui Radu o vină din «Merite confesionale în România»? Ce înțelege aci sub «confesionale»?

Fapt e că părintele Radu a fost paroh al Românilor gr. catolici din București, cari emigrați de aici trăesc cu miile în capitala României, și cari vor ave și ei atăta drept în regatul liber și tolerant al României, cât au toate celelalte confesiuni, creștine și necreștine din lume, ca să aibă paroh de confesiunea lor?

2. În continuarea articolului seu «Fantomă» caută a ne face acuză și din lungimea rapoartelor noastre. Deși bucuria era generală, dovadă aprecierile psalmodice ale ortacei sale dela Arad, credem că gradul de bucurie nu se măsura cu cotul. Și de altfel desfidem pe autorul articolului din vorbă să ne arete, — că la biblioteca Acad. din București are colecția tuturor ziarelor, — care ziar român s'a ocupat mai mult, mai pe larg și mai detaliat, cu ori-ce cauză, cu ori-ce sərbare de caracter românesc, fie că ar fi fost vorbă de adunările «Asociațiunii», de fondul de teatru, de sinoade, congrese, conferențe, etc?... Măsură cu centimetrul coloanele ziarelor și vadă că «Tribuna», potrivit caracterului seu și cadrelor sale a dat cea mai mare extensiune tuturor întâmplărilor, ce priviau pe Români, fără nici o altă considerare, decât cea națională românească.

3. Provoacă la vorbire din 1898 a protopopului Dr. Popoviciu, — în care s'a plâns de o «mișcare de propagandă catolică pernicioasă», — nu e argument serios. Pentru-că ceea-ce simpatie protopop al Lugojului spunea la 1 Ian. 1898 nu putea fi hotărîtor pentru noi nici în toamna anului 1896, când Radu a fost denumit, nici în 1897, când a fost instalat. Dacă însă vom ave dovezi despre o propagandă pernicioasă, ce s'ar face sub patronajul episcopului Radu,

fie liniștită «Revista» și toți tovarășii ei, că noi ne vom ști datoria și față cu P. Sfinția Sa Radu, ca și față de ori-cine, și ne vom împlini-o fără rezervă și fără cruțare, cum ne-am împlinit-o întotdeauna și în decursul mileniului, față de toți Arhieriei români, cari au dat faimoasele circulare millenare, ca și față de vicarul Goldiș, care a apoteosat mileniul, ca și față de «Induleitorul millenar», dl Slavici, și soții sei de «principii»...

De repeșite-ori ne-am espus principiile în chestiunile confesionale, sub aprobarea tuturor bunilor Români, și nu ne vom abate dela ele de dragul nimărui. Frățietatea românească pentru care părinții nostri cu jurământ sfânt s'au legat, ne e mai presus decât ori-ce amicitie ori considerație personală. Și bine ar fi dacă la toate foile s'ar stabili odată anumite principii de ținut vecinic în vedere.

4. Paralela personală între episcopul Lugojului și nou alesul episcop dela Arad, după cele premise, lăsăm să o facă cetitorii. Deosebiriile însă le însemnăm aci: Dr. Radu a fost denumit de foruri neromânești; Goldiș ales de «naționaliști».

În cele politice Dr. Radu n'a avut nici rol, nici colorit. Goldiș s'a ales deputat, și programul «și-l-a arătat la Ceica». Dr. Radu biserica sa nu și-a palmuit-o, nici sentimentul public nu l'a provocat cu nimic. Goldiș... — se știu toate și s'au dovedit cu: sentența sinodului arhieresc, «Telegraful Român», telegrama deputaților maghiari, telegrama lui Tisza Kálmán, etc, etc.

Recunoaște de altfel și «Revista», scriind:

«O fi greșit părintele Goldiș; da, a s'arvîrșit un păcat politico-bisericesc cu discursul dela Ceica, pentru care va fi făcut de sigur o onorabilă ispășire»...

Rugăm-vă, pentru Dumnezeu, unde, cum și când a-făcut ori-ce fel de ispășire?! Spuneți-ne și nouă...

Revista externă.

Din Franția.

Se afirmă, că combinația *Waldeck-Rousseau* n'a isbutit atât din pricina rivalităților grupurilor parlamentare, cât și din împotrivirea grupului *Méline*. Acest grup și-a imputat lui *Waldeck-Rousseau*, că ministerul seu ar fi extrem de revisionist.

Méline și *Poincaré* prin o scrisoare adresată agenției *Havas* protestează, că ei ar purta vina pentru zădărnicierea misiunii lui *Waldeck-Rousseau*.

O depeșă mai nouă anunță, că *Loubet* a rugat telegrafic pe *Bourgeois* în Haag să iee asupra și însărcinarea formării cabinetului. *Bourgeois* și-a răspuns, că pleacă la Paris.

Știrile mai nouă anunță, că *Dreyfus* va sosi în 27 l. c. în Franția la *Brest* sau *Saint-Malo*, sigur însă nu știe nime nici ziua sosirii, nici locul unde va fi debarcare. Toate se țin în secret. În *Rennes* se fac pregătiri pentru pertractare. În oraș se așteaptă sosirea unei mari mulțimi de oameni pe timpul procesului.

Proeții alegători.

În cercurile vaticane se afirmă, că cu ocaziunea proximelor alegeri parlamentare, Papa are de gând să retragă ordinul «non expedit» și să dea concesione proețiunei ca să iee parte la alegeri. De când s'a cassat dominațiunea lumească a Papei, acesta ar fi primul cas de felul acesta.

Știrea a produs pretutindenea senzație, dar' ea are lipsă de confirmare.

Din toată lumea.

Conflictul turco-serbesc. — Împrumutul Muntenegrului.

În lupta dela granița serbo-turcească au suferit ambe părțile pierderi considerabile. Numărul morților și răniților nu se știe. Turcii și-au transportat răniții în *Pristina*, ear' morții și-au îngropat pe cale. Cercurile oficiale serbesti afirmă, că atacul a fost proiectat de către un major și câțiva oficeri turci.

Principele *Nichita* a rugat pe Sultanal să garanteze pe seama Muntenegrului un împrumut de 500 mii franci, replătit în 5 ani. Sultanal a însărcinat pe ministrul de finanțe, să exopereze acordarea împrumutului dela banca otomană.

Scrisoare din Bosnia.

Serajevo, 16 Iunie n. 1899.

(Urmare).

Pe când mai nainte nu se făcea nimica pentru cultul divin, astăzi părintele Belu a introdus în regiment prin stăruința sa un curs pentru cântările bisericești și pentru cântarea corală, care se predă de câte două-ori pe săptămână și e încântător să auzi cum Românașii — țeranii de pe acasă, din cari cei mai mulți sînt analfabeți — cântă în cor în o armonie frumoasă și precisă. Stai umilit și nu crezi dacă nu și ai vedea singur cu ochii, că e posibil așa ceva cu oameni atât de simpli. Și această împrejurare te încredințează și mai mult de ce facultăți mari și excelente dispune poporul român, și că poți face minuni cu el, dacă e condus numai de bărbăți demni și vrednici, dacă dînsul e pus numai în posibilitatea de a-și desvolta și a-și manifesta facultățile și puterile sale mari ce există în el.

Părintele Belu a mai introdus, că ficiorii sînt conduși la biserică de mușica militară, ceea-ce înainte de el nu se făcea de fel, deși regimentul e întreg român, deși sînt toți de legea românească. Înainte erau conduși la biserică de mușica militară numai cei 20 de catolici din regiment și altul nime. El a mai introdus, că la sfințele daruri și la sfîrșitul liturjiei mușica cântă în capela imnul împărătesc.

De oare-ce mușica regimentului nu știe nici un cântec, nici un marș românesc — destul de trist — părintele Belu a comandat pe speșele sale proprii, mai multe cântece și marșuri românești, și a îndrumat pe la locurile competente, ca mușica să cânte și pentru ostași, nu tot numai pentru oficeri (cei străini de neam și de lege), arătându-le misiunea adevărată a unei mușici militare pentru ostași, nu pentru oficeri, încredințându-le totodată că tot ce e străin de simțul și de inima Românilui, aceea îl lasă pe el rece și nepăsător, pe când mușica are din contră tocmai misiunea însemnată de a-l destepă, de a-l trezi, de a-l inspira pe soldat, de a-i trezi inima și simțul pentru fapte mari și frumoase, să-i dea nouă puteri când e obosit și apăsător de muncă, să-i dea nouă viață când e strivit și desperat de povara vieții sale, și aceasta o poate numai o cântare, o melodie ce corespunde simțului seu, — un cânt național.

Eu am avut ocaziune de a vorbi cu vre-o câțiva ostași români, și în toți am aflat un simț național, un simț românesc treaz și desvoltat. Fiecare îmi spunea cu mândrie, că e Român și că limba lui românească și-e tot așa de scumpă ca și ochii din cap; totodată am avut ocaziunea să aud și predicile părintelui Belu ce le ține ostașilor sei în fiecare Duminecă și sərbătoare. Și aci zace enigma de ce ostașul român din Plevlje e deștept și conștiu de sine. Dar'... Predica! predica! în bisericile noastre românești, împreunate cu fapte bune, acesta e lucrul cel mai frumos și mai vrednic ce-l doresc s'o facă fiecare preot român, și aceasta e aceea ce-i pot atribui părintelui Belu de un merit deosebit, căci predica ținută în fiecare Duminecă și sərbătoare, e lumina care luminează inimile și sufletele întunecate de atăta nepăsare, ignoranță și atăta răutate din partea dușmanilor nostri. În scurt, preotul Belu e un adevărat misionar român, căci idealul ce-l conduce pe el în acțiunile sale e ridicarea și mărirea bisericei și a națiunii române, astăzi pretutindenea atât de periclitată în existența ei, ca nici-o dată.

Până acum n'am fost avut încă ocaziune de a cunoaște mai deaproape pe proeții români de prin Bănat și Ardeal. Am auzit și am cetit numai despre ei; dar' acum află că preotul român de acolo e o cetate, cătră care înzădar își îndreaptă dușmanul toate armele sale. Acum știu și înțeleg enigma, de ce poporul român din acele părți a românimii e atât de brav, atât de conștiu de națiunea sa română, de ce e atât de tenace și resistent, ca nici un alt popor din lume în lupta crâncenă și teribilă ce o poartă el deja de secole contra extirpării sale naționale față de Hunii moderni. Acum înțeleg de ce Maghiarii au atăta frică de Români, ear' proverbul român zice: «De ce te temi nu scapi», — de ce astăzi ei s'au aruncat cu toată urgia lor hunică asupra poporului românesc, asupra tuturor instituțiilor de creștere și instrucțiune, asupra a tot ce e românesc, până în fine și asupra bisericei române, asupra credinței omului, pe care nici Turcii nu o atacă creștinului în imperiul lor, care e unicul seut de apărare și de mângăiere ce le-a rămas încă bieților Români împilați de acesti cavaleri ai barbarismului, pentru-că ei știu că preotul român din acele părți e acel amalgam puternic, ce face din poporul român «stâncă de granit», de care s'au sfărmat și se vor sfărma și înainte toate atacurile acestei rasse omenești, toate valurile gloadoase ale puhoiului hunic.

(Va urma).

Isidor Teșan.

Cumpărați cerneală Beyer numai cerneală Beyer.

Unde nu se capătă, livrează direct fabrica de cerneală Beyer din Görkau.

[178] 8—50

Sâmbătă, în 17 Iunie n. s'a deschis!

În piața Hermann din Sibiu.

Priveliști demne de vîzut, de primul rang.

Panopticum plastic

sub direcțiunea dlui **B. Werin**, cuprinzînd peste 150 figuri automate în mărime naturală, unice în felul lor, parte din vremuri trecute, parte din prezent, reprezentînd evenimentele cele mai interesante. Între altele amintim:

Răstignirea lui Christos, 9 figuri executate artistic.

O mie și una de nopți. — **Melusine, o nimfă de mare.**

Frumoasa Irena, totovată. — Iudita cu capul lui Holoferne.

Afară de aceste o admirabilă colecție de persoane renumite, apoi o prea interesantă galerie de rase de popoare.

În un despărțiment separat:

Emil Zola, Baross Gabor, Kossuth Lajos, Dreyfus în insula Dracului, Luccheni în închisoare; apoi asasinarea și înmormîntarea Majestății Sale Împ.-Reg. Elisabeta.

Partie de calabrias foarte comică și cabinet de ris din Paris.

Zilnic deschis dela 9 ore dimineața până la 10 ore seara.

Prețul de intrare 15 cr.

Pentru copii până la 10 ani și militari dela sergent-major în jos 10 cr., pentru studenți 10 cr.

Pentru o cercetare numeroasă se roagă

cu distinsă stimă

R. WERIN.

[190] 4—

MARGARETA MOLDOVAN.

Din tainele vieții.

28 de romane și schițe.

Prețul 1 fl., plus 5 cr. porto.

Se poate procura dela
„Tipografia”,
soc. pe acțiuni, Sibiu.

Bine apreciată
de întreagă
presa noastră.

A apărut!

Au apărut și se află de vînzare la „Librăria „Tipografiei”, soc. pe acțiuni în Sibiu” următoarele cărți de mare valoare literară:

Lupta pentru drept

de
Dr. Rudolf de Jhering

traducere de
TEODOR V. PĂCĂȚIAN.

Prețul 1 fl. v. a.

Cartea aceasta ar trebui să o citească și studieze fiecare Român luptător pentru dreptul național.

Scopul în drept

(Vol. I.)

de Dr. Rudolf de Jhering

traducere autorizată de
TEODOR V. PĂCĂȚIAN.

Prețul 4 fl. v. a.

Op mare și de mare preț pentru apărătorii dreptului, îndeosebi pentru avocați, judecători, legiuitori, și pentru cei-ce doresc se îmbrațișeze carierele acestea.

LIBERTATEA

de
John Stuart Mill

traducere de
Teodor V. Păcățian.

Prețul 1 fl. v. a.

Unul din cele mai admirabile produse ale literaturii universale din veacul nostru.

Cărțile acestea sînt traduse într-o limbă frumoasă și ușoară românească au fost primite cu multă și binevoitoare simpatie din partea presei române, pot deci să decoreze ori-ce bibliotecă românească.

Se pot comanda dela

Librăria „Tipografiei”, societate pe acțiuni în Sibiu.

(Nagyszeben), strada Poplăcei nr. 15).

Pentru „Tipografia”, societate pe acțiuni: V. H. Dressnandt.

„Tipografia”, soc. pe acțiuni în Sibiu.

Se află de vînzare:

HOMO SUM.

ROMAN

DE
GEORGE EBERS.

Prețul 1 fl. sau 2 lei 50 bani.

Comandă se pot face la

„Tipografia”,

soc. pe acțiuni în Sibiu.

A apărut și se află de vînzare la „Tipografia”, societate pe acțiuni în Sibiu

Teoria Dramei

cu un tractat instructiv despre frumos și artă de

Dr. Iosif Blaga.

profesor.

Prețul 1 fl. 80 cr. inclusive 15 cr. porto.

„Tipografia”, soc. pe acțiuni, Sibiu.

Se află de vînzare:

George du Maurier

TRILBY.

IN ROMANEȘTE

DE

AFIN DE LA TUSCIA.

Prețul 1 fl. v. a. plus 5 cr. porto.

„Tipografia”, soc. pe acțiuni, Sibiu.

„Istoria Transilvaniei”

de
George Barițiu

Monumentalul op al regretatului nostru istoric: „Părți alese din istoria Transilvaniei pe 200 ani din urmă”, se poate procura de acum cu preț redus!

Volumul I.

broș. în loc de fl. 4.20 numai cu fl. 2.50, leg. fl. 3.30.

Volumul II.

broș. în loc de fl. 4. — numai cu fl. 2. —, leg. fl. 2.80

Volumul III.

broș. în loc de fl. 2.80 numai cu fl. 2. —, leg. fl. 2.80.

Opul întreg:

broș. în 3 vol. în loc de fl. 11. — numai cu fl. 6.50 — plus

florini și cincizeci cr. v. a., leg. fl. 8.60.

Această carte n'ar fi iertat să lipsească din

casa nici unui bun Român.

La librăria „Tipografiei”, soc. pe acțiuni

în Sibiu se vînd:

Operele preotului Kneipp:

Sfaturi

asupra

sănătății copiilor sau îngrijirile

ce trebuiesc date copiilor bolnavi și sănătoși.

Prețul 1 fl. v. a.

Precum și

CURA DE APĂ.

Cum trebuie să trăiți.

Testamentul meu și Conferențe publice.

Prețul 1 fl. 50 cr.

„Foaia Poporului”,

este cea mai bună și mai ieftină gazetă populară.

„Foaia Poporului”

ese în fiecare Duminică, în format cuart mare, cu cuprins bogat politic-național, economic, literar, informativ etc. și cu ilustrațiuni.

Pentru-ca fiecare știutor de carte se poată abona această foaie

„Foaia Poporului”

va costa numai 2 fl. pe anul întreg sau 1 fl. pe jumătate de an.

Abonamentele se fac de-adreptul sau prin mandate postale la

„Tipografia”, soc. pe acțiuni, Sibiu.

Legea veterinară.

Atât primăriile comunale, cât și fiecare econom au trebuință să cunoască legea numită **veterinară**. Dl Tormay Béla, secretar de stat în ministerul de agricultură, a scos la lumină o explicare populară a legii amintite. În această explicare se vorbește pe larg despre pasapoarte, de trîrurile de vite, de boalele lipicioase și multe alte lucruri folositoare. Reuniunea agricolă română din Sibiu a tradus această carte în limba română populară. Cartea se numește:

Învățătorul Munteanu

împărtășește economilor cele mai de lipsă cunoștințe

despre

LEGEA VETERINARĂ

și

BOALELE CONTAGIOASE

stînd cu dinșii la sfat în lungile seri ale iernii.

De

Tormay Béla.

(184 pag. mari.)

Cartea costă 30 cr. (cu porto postal 35 cr.) și se poate cumpăra dela

„Tipografia”, societate pe acțiuni, Sibiu.

„Tipografia”, societate pe acțiuni în Sibiu.

Novitate!

Cadou

ocasional!

LIMBA FLORILOR.

— De amor și amicitie. —

Simbolica naturală a celor mai favorite

flori, compusă după explicările orientailor

de

Un amoresat.

Acest volum, în format drăgăș (32°) imprimat pe

hârtie velină, în două culori, negru și albastru,

elegant compactat în lux, este

cadou potrivit

pentru tinerime, mai ales pentru fete.

În legătură de pîndă colorată, tabla titlului imprimată cu aur.

Prețul unui exemplar 50 cr. = 1.50 lei.

Pentru tipar responsabil: Iosif Marschall.